

Sveriges överenskommelser med främmande makter

Utgiven av utrikesdepartementet

SÖ 1986: 66

Nr 66

Överenskommelse med Finland om suveränitetsholmar. Stockholm den 19 juni 1986

Regeringen beslöt den 11 december 1986 att meddelande skulle lämnas om överenskommelsens godkännande. Överenskommelsen träder i kraft den 1 januari 1987, enligt art. 7.

Riksdagsbehandling: Prop. 1986/87: 38, LU 9, rskr 39.

1986 års överenskommelse mellan Sverige och Finland om suveränitetsholmarna i Torne, Muonio och Könkämä älvar

Regeringarna i Sverige och Finland har kommit överens om följande:

Artikel 1

Med suveränitetsholmar avses i denna överenskommelse de holmar, delar av holmar och uddar vilka är belägna i Torne, Muonio och Könkämä älvar och vilkas rättsliga särställning bygger på gränsregleringsraktaten den 20 (8) november 1810 mellan Sverige och Ryssland, ägoutbyteskonventionen den 17 (5) januari 1821 mellan samma parter, samt den av Konungens av Sverige och Kejsarens av Ryssland befullmäktigade kommissarier den 26 september 1823 avgivna deklarationen om fastställelse av riksgränsägoutbytet. Över suveränitetsholmarna har uppgjorts förteckningar som undertecknats den 13 september 1823.

Genom överenskommelsen den 14 juni 1985 om partiell fastställelse av 1981 års översyn av riksgränsen mellan Sverige och Finland har vissa holmar förlorat sin karaktär av suveränitetsholmar.

Närmare bestämmelser om suveränitetsholmarna har meddelats i en av de ovan nämnda kommissarierna utfärdad kungörelse, vilken är intagen i ett protokoll av den 3 september 1823.

De i första och tredje styckena nämnda handlingarna redovisas i Nordisk Utredningsserie (NU 1975: 26 och 27).

Artikel 2

De bestämmelser om suveränitetsholmarna som finns upptagna i dokument omnämnda i artikel 1 skall fortsätta att gälla, om inte annat framgår av denna överenskommelse.

Bestämmelserna i gränsregleringsraktaten den 20 (8) november 1810, Artikel II fjärde stycket om årlig avgift skall inte gälla längre.

Ruotsin ja Suomen välinen suvereniteettisaaria koskeva SOPIMUS

Ruotsin ja Suomen hallitukset ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla

Suvereniteettisaarilla tarkoitetaan tässä sopimuksessa niitä Tornionjoessa ja Muonionjoessa sekä Könkämäenjoessa olevia saaria ja saaren osia sekä niemiä, joiden oikeudellinen erityisasema perustuu Ruotsin ja Venäjän välillä 20 (8) päivänä marraskuuta 1810 tehtyyn rajanjärjestelysopimukseen ja 17 (5) päivänä tammikuuta 1821 tehtyyn tilusvaihotosopimukseen sekä Ruotsin kuninkaan ja Venäjän keisarin valtuuttamien komissaarien 26 päivänä syyskuuta 1823 antamaan julistukseen valtakunnanrajan tilusvaihdon vahvistamisesta. Suvereniteettisaarista on laadittu 4 ja 13 päivänä syyskuuta 1823 allekirjoitetut luettelot.

Ruotsin ja Suomen välisen valtakunnanrajan vuoden 1981 rajankäynnin osittaisesta vahvistamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1985 tehdyn sopimuksen perusteella ovat eräät saarista menettäneet suvereniteettisaaren luonteensa.

Suvereniteettisaaria koskevia tarkempia määräyksiä on edellä mainittujen komissaarien antamassa kuulutuksessa, joka sisältyy 3 päivänä syyskuuta 1823 tehtyyn pöytäkirjaan.

Edellä 1 ja 3 kappaleessa mainitut asiakirjat käyvät ilmi Pohjoismaisesta mietintösarjasta (NU 1975: 26 ja 27).

2 artikla

Edellä 1 artiklassa mainittuihin asiakirjoihin sisältyvät, suvereniteettisaaria koskevat määräykset ovat edelleen voimassa, mikäli tästä sopimuksesta ei muuta johdu.

Vuoden 1810 rajanjärjestelysopimuksen II artiklan 4 kappaleen määräyksiä vuosittaisesta maksusta ei ole noudatettava.

Artikel 3

De suveränitetsholmar som är belägna i Sverige innehas med äganderätt enligt finsk rätt och de som är belägna i Finland med äganderätt enligt svensk rätt.

Artikel 4

På de suveränitetsholmar som är belägna i Sverige tillämpas finsk rätt i fråga om äganderätt och begränsad sakrätt, överlåtelse av äganderätt och annat förvärv samt upplåtelse av nyttjanderätt eller av annan begränsad sakrätt. Finsk rätt tillämpas även i fråga om fastighetsbildning, fastighetsregistrering, lagfart och inteckning. På de suveränitetsholmar som är belägna i Finland tillämpas på motsvarande sätt svensk rätt.

I den mån finsk rätt skall tillämpas på suveränitetsholmar som är belägna i Sverige är finska domstolar och myndigheter behöriga att handlägga ärendena. Motsvarande gäller beträffande svenska domstolar och myndigheter när det är fråga om suveränitetsholmar i Finland.

Artikel 5

Gränsen för en suveränitetsholme har den sträckning som framgår av karta och andra handlingar från 1823 års ägoutbyte.

Om gränsen för en suveränitetsholme är avsedd att följa en strandlinje, bestäms gränsen enligt medelvattenståndet vid varje tid.

Artikel 6

En suveränitetsholmes särställning kan hävas, om ändrade förhållanden ger anledning till detta.

Ansökan om hävande av en suveränitetsholmes särställning kan göras av vederbörande markägare, kommun eller länsstyrelse hos endera statens centrala lantmäterimyndighet. Denna myndighet skall bereda frågan gemensamt med den centrala lantmäterimyndigheten i den andra fördragsslutande staten. Ärendet skall sedan av myndigheterna hänskjutas till respektive regering för avgörande.

3 artikla

Ruotsissa sijaitsevia suvereniteettisaaria hallitaan omistusoikeudella Suomen oikeuden mukaisesti ja Suomessa sijaitsevia suvereniteettisaaria Ruotsin oikeuden mukaisesti.

4 artikla

Ruotsissa sijaitseviin suvereniteettisaariin sovelletaan Suomen oikeutta sikäli kuin on kysymys omistusoikeudesta ja rajoitetusta esineoikeudesta, omistusoikeuden luovutuksesta ja muusta saannosta sekä käyttöoikeuden tai muun rajoitetun esineoikeuden luovuttamisesta. Suomen oikeutta sovelletaan myös kiinteistön muodostamiseen ja rekisteröintiin sekä lainhuudatukseen ja kiinnitykseen. Suomessa sijaitseviin suvereniteettisaariin sovelletaan vastaavasti Ruotsin oikeutta.

Siinä määrin kuin Suomen oikeutta sovelletaan Ruotsissa sijaitseviin suvereniteettisaariin, Suomen tuomioistuimet ja viranomaiset ovat toimivaltaisia käsittelemään asioita. Vastaavasti on voimassa Ruotsin tuomioistuihin ja viranomaisiin nähden, kun kysymyksessä ovat suvereniteettisaaret Suomessa.

5 artikla

Suvereniteettisaaren raja määräytyy sen mukaan kuin vuoden 1823 tilusvaihdon kartasta ja muista asiakirjoista ilmenee.

Mikäli on tarkoitettu, että suvereniteettisaaren raja seuraa rantaviivaa, raja määräytyy kulloisenkin keskivedenkorkeuden mukaan.

6 artikla

Suvereniteettisaaren erityisasema voidaan poistaa, mikäli siihen on aihetta olosuhteiden muuttumisen johdosta.

Hakemuksen suvereniteettisaaren erityisaseman poistamisesta voi tehdä asianomainen maanomistaja, kunta tai lääninhallitus jomman kumman valtion maanmittaushallinnon keskusviranomaiselle. Tämä viranomaisen valmistelee kysymyksen yhdessä toisen sopimusvaltion maanmittaushallinnon keskusviranomaisen kanssa. Viranomaiset siirtävät asian sitten asianomaisten hallitusten ratkaistavaksi.

En överenskommelse om att häva en suveränitetsholmes särställning förutsätter att fastigheterna på holmen inte besväras av servitut eller inteckningar. Upphävandet av holmens särställning får inte i sig förändra äganderätt till fastigheterna på holmen.

Artikel 7

Denna överenskommelse träder i kraft vid det årsskifte som inträffar närmast efter det att parterna har meddelat varandra om överenskommelsens godkännande.

Till bekräftelse härav har de vederbörligen befullmäktigade ombuden undertecknat denna överenskommelse.

Som skedde i Stockholm den 19 juni 1986 i två exemplar på svenska och finska språken, vilka båda texter har samma giltighet.

För Sveriges regering:

Mats Hellström

För Finlands regering:

Björn Alholm

Sopimus suvereniteettisaaren erityisase-
man poistamisesta edellyttää, että saaren
kiinteistöihin ei kohdistu rasitteita tai kiinni-
tyksiä. Saaren erityisase-
man poistaminen ei
saa sinänsä muuttaa omistusoikeutta saaren
kiinteistöihin.

7 artikla

Tämä sopimus tulee voimaan seuraavan
vuoden alussa siitä, kun osapuolet ovat il-
moittaneet toisilleen sopimuksen hyväksy-
misestä.

Tämän vakuudeksi ovat asianmukaisesti
valtuutetut edustajat allekirjoittaneet tämän
sopimuksen.

Tehty Tukholmassa 19. päivänä kesäkuuta
1986 kahtena ruotsin- ja suomenkielisenä
kappaleena, joiden kummatkin tekstit ovat
yhtä todistusvoimaiset.

Ruotsin hallituksen puolesta

Mats Hellström

Suomen hallituksen puolesta

Björn Alholm